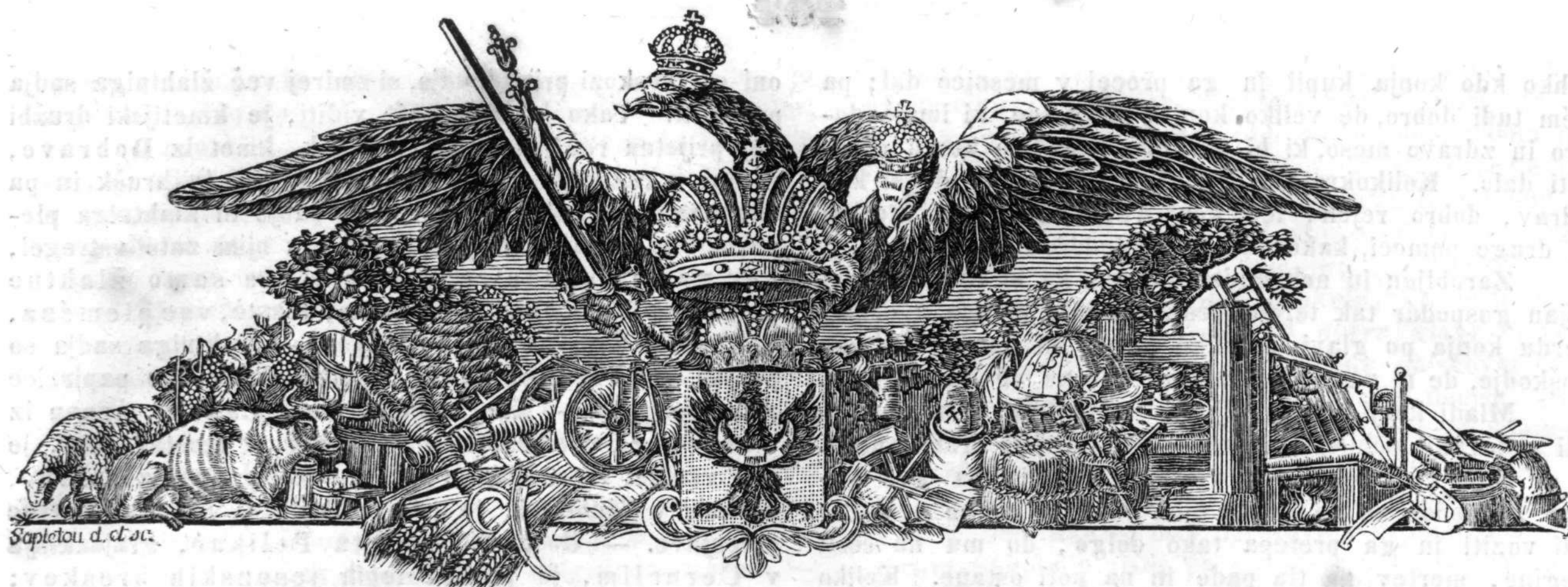

Kmetijske in rokodelske novice.

Na svetlobo dane od c. k. krajnske kmetijske družbe.

Tečaj IV.

V sredo 23. Grudna 1846.

List 51.

Mlin.

Po rakah jo dère,
V kolésa šumí,
Jih spenjena père,
V króg žène, vertí.

Ko blisk se kolésa
Lopate verté,
Odméta, otrésa
Val iskre vodé.

Kaj v mlinu ropoče,
Kaj zmaja, bobni?
Koló, glej tam vroče
V króg kamne podí.

Spod kamnov pa móka
Se bela kadí,
Koló jih brez stóka
Okróg ne vertí.

In mlinar na skali
Pregléda svoj dom,
Ter kamnov ték hvalí,
Prav': Stradal ne bom!

Al' voda šuméča,
Ni živa mladost?
Moč tvoja cvetéča
Iskrena krepost?

Kdor moč práv oberne,
K' še vroča kipi,
Si lakot odverne,
Star v sréči živí.

Pod téžo kdor stóka,
Ki tare močí,
Glej: s trenjem le moka
Se pridna stori!

Kako korúnovo seme sejati, de imamo že v prvem leti precej pridelka pričakovati.

Po skušnjah kmetijskiga oskerbnika, gospoda Alberta v Roslani, se zamore že prvo leto veliko debeliga korúna pridelati, če se takóle ravna:

1) Korúnovo seme naj se seje na verti v novíh prekopane, dobro gnojene grede. Če je vreme suho, posej seme koj dopoldan v ravno poprej pripravljene grede; če si pa gredice še le popoldne prekopal, ga posej na večer. 2) Gredice naj bojo po čevlji saksebi, in de pregosto ne seješ, zmešaj en del semena z tremi deli suhe persti. Setev v gredice pa zató priporočujemo, kér se da pri mladih sadikah potem takim pletev, kopa in presajanje veliko lože opraviti. 3) Seme se sme s perstjo le za dve slabi črti (linji) na debelo pokriti. 4) Nar boljši čas za to setev je okoli sv. Jurja. 5) Ko so sadike visokost 4 do 5 palcov dosegle, naj se presadí v dobro obdelano njivo, kjer se ravno tako delječ saksebi, kakor navadni korún, v jamice vsadí, ki so bile z drevesam ali pa z matiko skopane. —

Mi oznamimo to skušnjo, brez de bi že prvo leto veliko debeliga pridelka obljubiti zamogli, pa tudi tega — kakor smo že večkrat rekli — ne obljubimo, de bi smeli iz semena vselej le zdravih pridelkov pričakovati. — Smo prekasno začeli na setev semena misliti. Ko bi bili začeli koj v začetku, ko je korún k nam prišel, tako delati, de bi bili večkrat iz semena korún pridelovali, javalne bi bil ta koristni sad tako oslabil.

Pri vsem tem pa tudi še zdaj ne smemo te skušnje zanemariti, posebno če smo zdravo, lepo belorumenkasto seme iz popolnoma zdrave njive dobili.

Lahka pomoč zoper nevarnosti ognja v fužinah.

V fužinah se včasih streha vname od isker, ki iz ognjiša kviško gredó. Neki fužinar, Baltazar Mosdorfer po imeni, svetuje dobro pomoč zoper tako nesrečo, ki sicer ni nova, tode potejena in ne draga.

Ta pomoč v tem obstoji, de se vsako leto enkrat ali dvakrat z veliko metljo fužine ometéjo ali pa s kako veliko brizglo (Feuerspritze) prah proč spravi, potem pa streha in vse lesovje od znotraj z apnam pobeli; apnu se mora v ta namen nekoliko galuna primešati.

Vsak vé, de se oginj galuna ne prime, in de se nasproti po galuni apno lesa bolj prime. Razun tega je pobeljeno poslopje tudi bolj svetlo.

Za veliko fužino se potrebuje okoli 10 funtov galuna in nekaj škafov apna, kar vse skupej ne stori veliko stroškov.

S tem pa nočemo reči, de bi po tem navadniga gasilniga orodja in pa visocih in nekoliko obokanih (velbanih) ognjiš potreba ne bilo.

(Praški „Nedeljni list“).

Konjsko meso zdrava in tečna jed!

(Konec.)

Kje pa se bo zdravo konjsko meso dobivalo? boste vprašali. Vém de so per nas konji dragi, in de ne bo